

Heuristiky, best-first search, A* search

Aleš Horák

E-mail: hales@fi.muni.cz<http://nlp.fi.muni.cz/uui/>

Obsah:

- Informované prohledávání stavového prostoru
- Heuristické hledání nejlepší cesty
- Příklad – řešení posunovačky
- Jak najít dobrou heuristiku?
- Příklad – rozvrh práce procesorů

Heuristické hledání nejlepší cesty

HEURISTICKÉ HLEDÁNÍ NEJLEPŠÍ CESTY

- Best-first Search
- použití **ohodnocovací funkce** $f(n)$ pro každý uzel – výpočet **přínosu** daného uzlu
- udržujeme seznam uzlů uspořádaný (vzestupně) vzhledem k $f(n)$
- použití **heuristické funkce** $h(n)$ pro každý uzel – **odhad vzdálenosti** daného uzlu od cíle
- čím menší $h(n)$, tím blíže k cíli, $h(\text{Goal}) = 0$.
- nejjednodušší varianta – **hladové heuristické hledání**, Greedy best-first search
 $f(n) = h(n)$

INFORMOVANÉ PROHLEDÁVÁNÍ STAVOVÉHO PROSTORU

Neinformované prohledávání:

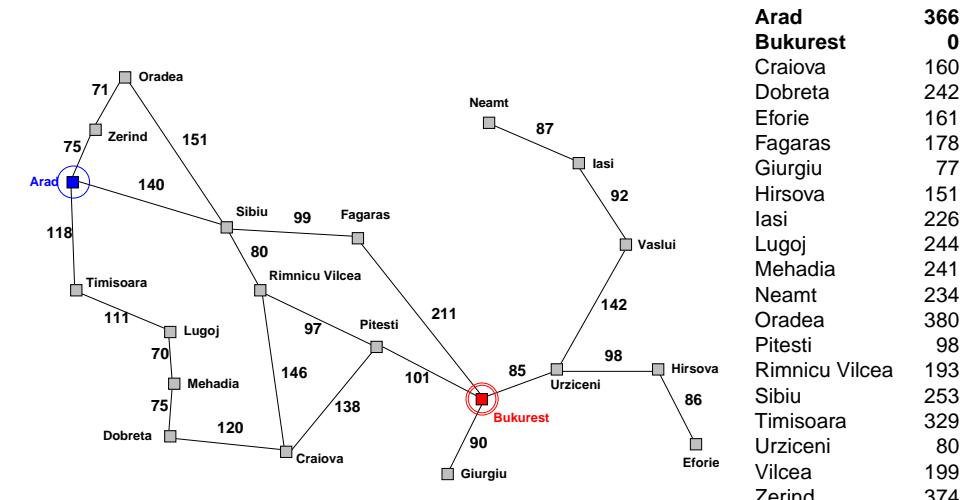
- DFS, BFS a varianty
- nemá (též) žádné informace o pozici cíle – **slepé prohledávání**
- zná pouze:
 - počáteční/cílový stav
 - přechodovou funkci

Informované prohledávání:

má navíc informaci o (odhadu) blízkosti stavu k cílovému stavu – **heuristická funkce** (heuristika)

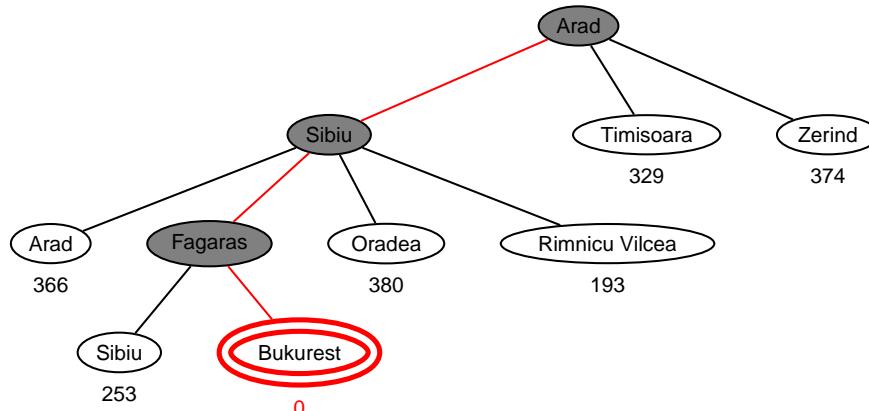
Heuristické hledání nejlepší cesty

SCHÉMA RUMUNSKÝCH MĚST

HLADOVÉ HEURISTICKÉ HLEDÁNÍ – PŘÍKLAD

Hledání cesty z města Arad do města Bukurest

ohodnocovací funkce $f(n) = h(n) = h_{\text{vzd-Buk}}(n)$, přímá vzdálenost z n do Bukuresti

HLEDÁNÍ NEJLEPŠÍ CESTY – ALGORITMUS A*

→ některé zdroje označují tuto variantu jako Best-first Search

→ ohodnocovací funkce – kombinace $g(n)$ a $h(n)$:

$$f(n) = g(n) + h(n)$$

 $g(n)$ je cena cesty do n $h(n)$ je odhad ceny cesty z n do cíle $f(n)$ je odhad ceny nejlevnější cesty, která vede přes n

→ A* algoritmus vyžaduje tzv. přípustnou (admissible) heuristiku:

$$0 \leq h(n) \leq h^*(n), \text{ kde } h^*(n) \text{ je skutečná cena cesty z } n \text{ do cíle}$$

tj. odhad se volí vždycky kratší nebo roven ceně libovolné možné cesty do cíle

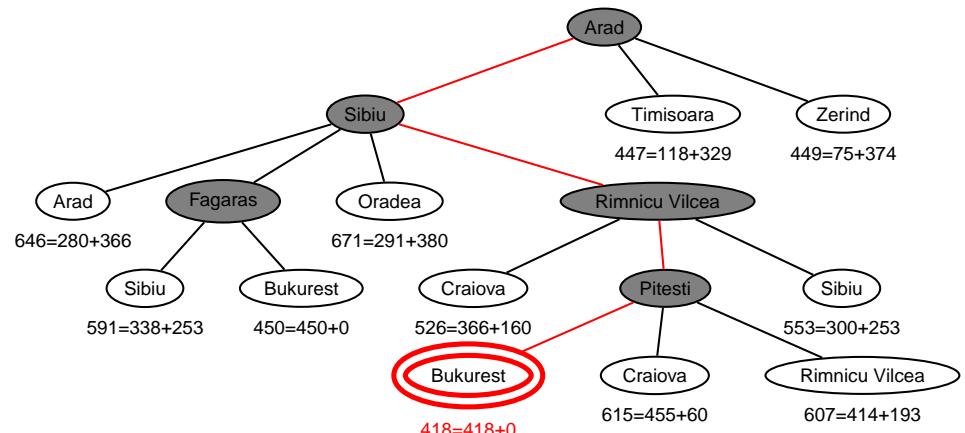
Např. přímá vzdálenost $h_{\text{vzd-Buk}}$ nikdy není delší než (jakákoliv) cesta

HLADOVÉ HEURISTICKÉ HLEDÁNÍ – VLASTNOSTI

- expanduje vždy uzel, který se zdá nejbliže k cíli
- cesta nalezená v příkladu ($g(\text{Arad} \rightarrow \text{Sibiu} \rightarrow \text{Fagaras} \rightarrow \text{Bukurest}) = 450$) je sice úspěšná, ale není optimální ($g(\text{Arad} \rightarrow \text{Sibiu} \rightarrow \text{Rimnicu Vilcea} \rightarrow \text{Pitesti} \rightarrow \text{Bukurest}) = 418$)
- úplnost obecně není úplný (nekonečný prostor, cykly)
- optimálnost není optimální
- časová složitost $O(b^m)$, hodně záleží na h
- prostorová složitost $O(b^m)$, každý uzel v paměti

HEURISTICKÉ HLEDÁNÍ A* – PŘÍKLAD

Hledání cesty z města Arad do města Bukurest

ohodnocovací funkce $f(n) = g(n) + h(n) = g(n) + h_{\text{vzd-Buk}}(n)$, přímá vzdálenost z n do Bukuresti

HLEDÁNÍ NEJLEPŠÍ CESTY A* – VLASTNOSTI

→ expanduje uzly podle $f(n) = g(n) + h(n)$

A* expanduje **všechny** uzly s $f(n) < C^*$

A* expanduje **některé** uzly s $f(n) = C^*$

A* **neexpanduje žádné** uzly s $f(n) > C^*$

→ **úplnost** je úplný (pokud [počet uzlů s $f < C^*$] $\neq \infty$)

optimálnost je optimální

časová složitost $O((b^*)^d)$, exponenciální v délce řešení d

b^* ... tzv. **efektivní faktor větvění**, viz dále

prostorová složitost $O((b^*)^d)$, každý uzel v paměti

Problém s prostorovou složitostí řeší algoritmy jako *IDA**, *RBFS*

HLEDÁNÍ NEJLEPŠÍ CESTY – ALGORITMUS A*

reprezentace uzlů:

→ **I(N,F/G)** ... listový uzel **N**, $F = f(N) = G + h(N)$, $G = g(N)$

→ **t(N,F/G,Subs)** ... podstrom s kořenovým uzlem **N**, **Subs** seznam podstromů seřazených podle f ,

$G = g(N)$ a $F = f$ -hodnota nejnadějnějšího následníka uzlu **N**

biggest(Big) horní závora pro cenu nejlepší cesty
např. **biggest(9999)**.

bestsearch(Start,Solution) :- biggest(Big), expand([],I(Start,0/0),Big,_,yes,Solution).

expand(P,I(N,_,_,_,yes,[N|P]) :- goal(N). % cíl
% list – generuj následníky a expanduj je v rámci Bound

expand(P,I(N,F/G),Bound,Tree1,Solved,Sol) :- F=<Bound,
(bagof(M/C,(move(N,M,C),\+ member(M,P)),Succ),I,succlist(G,Succ,Ts),

bestf(Ts,F1), expand(P,t(N,F1/G,Ts),Bound,Tree1,Solved,Sol);Solved=never).

% nelist, $f < Bound$ – expanduj nejslibnější podstrom, pokračuj dle výsledku

expand(P,t(N,F/G,[T|Ts]),Bound,Tree1,Solved,Sol) :- F=<Bound, bestf(Ts,BF),

min(Bound,BF,Bound1), expand([N|P],T,Bound1,T1,Solved1,Sol),

continue(P,t(N,F/G,[T|Ts]),Bound,Tree1,Solved1,Solved,Sol).

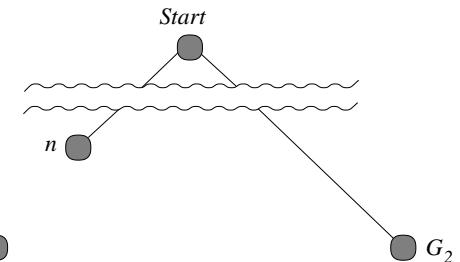
expand(_,[t(.,_,[],_,never_,_) :- !. % nejsou další následovníci

expand(Tree,Bound,Tree,no_,_) :- f(Tree,F), F>Bound. % limit

% pokrač. →

expand(+Path,+Tr,+Bnd,-Tr1,?Solved,-Sol)
Path – cesta mezi kořenem a Tr
Tr – prohledávaný podstrom
Bnd – f -limita pro expandování Tr
Tr1 – Tr expandovaný až po Bnd
Solved – yes, no, never
Sol – cesta z kořene do cílového uzlu

DŮKAZ OPTIMÁLNOSTI ALGORITUMLU A*

→ předpokládejme, že byl vygenerován nějaký **suboptimální cíl** G_2 a je uložen ve frontě.

→ dále nechť n je **neexpandovaný** uzel na nejkratší cestě k **optimálnímu cíli** G_1 (tj. chybějící **neexpandovaný** uzel ve správném řešení)

Pak

$$\begin{aligned} f(G_2) &= g(G_2) && \text{protože } h(G_2) = 0 \\ &> g(G_1) && \text{protože } G_2 \text{ je suboptimální} \\ &\geq f(n) && \text{protože } h \text{ je přípustná} \end{aligned}$$

tedy $f(G_2) > f(n)$ a $\Rightarrow A^*$ nikdy nevybere G_2 pro expanzi dřív než expanduje n

→ **spor** s předpokladem, že n je **neexpandovaný uzel** \square

HLEDÁNÍ NEJLEPŠÍ CESTY – ALGORITMUS A* pokrač.

continue(_,_,_,_,yes, yes, Sol).

continue(P,t(N,F/G,[T|Ts]),Bound,Tree1,Solved,Sol) :-
(Solved1=no,**insert**(T1,Ts,NTs); Solved1=never,NTs=Ts),
bestf(NTs,F1),**expand**(P,t(N,F1/G,NTs),Bound,Tree1,Solved,Sol).

continue(+Path, +Tree, +Bound, -NewTree, +SubtreeSolved, ?TreeSolved, ?Solution)
volba způsobu pokračování podle výsledku **expand**

succlist(_,[],[]).

succlist(G0,[N/C|NCs],Ts) :- G is G0+C,h(N,H),F is G+H,
succlist(G0,NCs,Ts1), insert(I(N,F/G),Ts1,Ts).

succlist(+G0, [+Node1/+Cost1, ...], [!-BestNode, -BestF/G, ...])
setřídění seznamu listů podle f-hodnot

insert(T,Ts,[T|Ts]) :- f(T,F),**bestf**(Ts,F1),F=<F1,!.

insert(T,[T1|Ts],[T1|Ts1]) :- **insert**(T,Ts,Ts1).

vloží T do seznamu stromů Ts podle f

f(I(.,F/_,),F).

f(t(.,F/_,-),F).

"vytáhne" F ze struktury

bestf([T|_],F) :- f(T,F).

bestf ([], Big) :- **biggest**(Big).

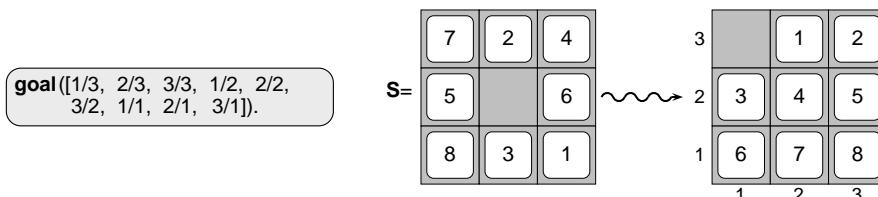
nejlepší f-hodnota ze seznamu stromů

min(X,Y,X) :- X=<Y,!.

min(X,Y,Y).

PŘÍKLAD – ŘEŠENÍ POSUNOVAČKY

konfigurace = seznam dvojic X/Y (sloupec/řádek) = [pozice_{díry}, pozice_{kámen č.1, ..., n}]

Volba přípustné heuristické funkce h :

- $h_1(n)$ = počet dlaždiček, které nejsou na svém místě $h_1(S) = 8$
- $h_2(n)$ = součet **manhattanských vzdáleností** dlaždic od svých správných pozic
 $h_2(S) = 3_7 + 1_2 + 2_4 + 2_5 + 3_6 + 2_8 + 2_3 + 3_1 = 18$

h_1 i h_2 jsou přípustné ... $h^*(S) = 26$

Jak najít dobrou heuristiku?

JAK NAJÍT PŘÍPUSTNOU HEURISTICKOU FUNKCI?

- je možné najít obecné pravidlo, jak objevit heuristiku h_1 nebo h_2 ?
- h_1 i h_2 jsou délky cest pro **zjednodušené verze** problému Posunovačka:
 - při **přenášení** dlaždice kamkoliv – h_1 =počet kroků nejkratšího řešení
 - při **posouvání** dlaždice kamkoliv o **1 pole** (i na plné) – h_2 =počet kroků nejkratšího řešení
- **relaxovaný problém** – méně omezení na akce než původní problém

Cena optimálního řešení relaxovaného problému je **přípustná heuristika** pro původní problém.

optimální řešení původního problému = řešení relaxovaného problému

Posunovačka a relaxovaná posunovačka:

- dlaždice se může přesunout z A na B \Leftrightarrow A sousedí s B \wedge B je prázdná.
- (a) dlaždice se může přesunout z A na B \Leftrightarrow A sousedí s B. h_2
- (b) dlaždice se může přesunout z A na B \Leftrightarrow B je prázdná. Gaschnigova heuristika
- (c) dlaždice se může přesunout z A na B. h_1

JAK NAJÍT DOBROU HEURISTIKU?

Jak najít dobrou heuristiku?

URČENÍ KVALITY HEURISTIKY

efektivní faktor větvení b^* – N ... počet vygenerovaných uzlů, d ... hloubka řešení
 idealizovaný strom s $N+1$ uzly má faktor větvení b^* (reálné číslo):

$$N+1 = 1 + b^* + (b^*)^2 + \dots + (b^*)^d$$

např.: když A* najde řešení po 52 uzlech v hloubce 5 ... $b^* = 1.92$

heuristika je tím **lepší**, čím **blíže** je b^* hodnotě 1.

☞ **měření** b^* na malé množině testovacích sad – dobrá představa o **přínosu heuristiky**

d	Průměrný počet uzlů			Efektivní faktor větvení b^*		
	IDS	$A^*(h_1)$	$A^*(h_2)$	IDS	$A^*(h_1)$	$A^*(h_2)$
2	10	6	6	2.45	1.79	1.79
6	680	20	18	2.73	1.34	1.30
10	47127	93	39	2.79	1.38	1.22
12	3644035	227	73	2.78	1.42	1.24
18	–	3056	363	–	1.46	1.26
24	–	39135	1641	–	1.48	1.26

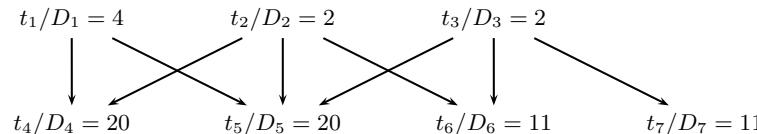
h_2 dominuje h_1 ($\forall n : h_2(n) \geq h_1(n)$) ... h_2 je lepší (nebo stejná) než h_1 ve všech případech

PŘÍKLAD – ROZVRH PRÁCE PROCESORŮ

→ úlohy t_i s potřebným časem na zpracování D_i (např.: $i = 1, \dots, 7$)

→ m procesoru (např.: $m = 3$)

→ relace precedence mezi úlohami – které úlohy mohou začít až po skončení dané úlohy

→ problém: najít rozvrh práce pro každý procesor s minimalizací celkového času

	0	2	4	13	24	33
CPU ₁	$t_3 \leftarrow t_6 \Rightarrow \rightleftharpoons$			$t_5 \Rightarrow \rightleftharpoons$		
CPU ₂	$t_2 \leftarrow t_7 \Rightarrow \rightleftharpoons$					
CPU ₃	$t_1 \Rightarrow \rightleftharpoons t_4 \Rightarrow \rightleftharpoons$					

	0	2	4	13	24	33
CPU ₁	$t_3 \leftarrow t_6 \Rightarrow \rightleftharpoons$			$t_7 \Rightarrow \rightleftharpoons \dots \dots$		
CPU ₂	$t_2 \dots \leftarrow \rightleftharpoons$			$t_5 \Rightarrow \rightleftharpoons \dots \dots$		
CPU ₃	$t_1 \Rightarrow \rightleftharpoons t_4 \Rightarrow \rightleftharpoons$					

PŘÍKLAD – ROZVRH PRÁCE PROCESORŮ pokrač.

→ počáteční uzel: `start([t1/4, t2/2, t3/2, t4/20, t5/20, t6/11, t7/11]*[idle/0, idle/0, idle/0]*0).`

→ heuristika

optimální (nedosažitelný) čas:

$$\text{Finall} = \frac{\sum_i D_i + \sum_j F_j}{m}$$

skutečný čas výpočtu: $\text{Fin} = \max(F_j)$

heuristická funkce h :

$$H = \begin{cases} \text{Finall} - \text{Fin}, & \text{když Finall} > \text{Fin} \\ 0, & \text{jinak} \end{cases}$$

```

h(Tasks * Processors * Fin, H) :-  

    totaltime(Tasks, Totime),  

    sumnum(Processors, Ftime, N),  

    Finall is (Totime + Ftime)/N,  

    (Finall > Fin, !, H is Finall - Fin  

    ;  

    H = 0).

```

```

totaltime([], 0).  

totaltime([_/D | Tasks], T) :-  

    totaltime(Tasks, T1), T is T1 + D.

```

```

sumnum([], 0, 0).  

sumnum([_/T | Procs], FT, N) :-  

    sumnum(Procs, FT1, N1),  

    N is N1 + 1, FT is FT1 + T.

```

```

precedence(t1, t4). precedence(t1, t5).  

...

```

PŘÍKLAD – ROZVRH PRÁCE PROCESORŮ pokrač.

→ stav: `nezařazené_úlohy*zařazené_úlohy*čas_ukončení`

např.: `[WaitingTask1/D1, WaitingTask2/D2, ...]*[Task1/F1, Task2/F2, ...]*FinTime`

udržujeme $F1 \leq F2 \leq F3 \dots$

→ přechodová funkce `move(+Uzel, -NaslUzel, -Cena):`

```

move(Tasks1*[_/F|Active1]*Fin1, Tasks2*Active2*Fin2, Cost) :-  

    del1(Task/D, Tasks1, Tasks2), \+ (member(T/_, Tasks2), before(T, Task)),
    \+ (member(T1/F1, Active1), F < F1, before(T1, Task)),

```

Time is F+D, `insert(Task/Time, Active1, Active2, Fin1, Fin2), Cost is Fin2-Fin1.`

`move(Tasks*[_/F|Active1]*Fin, Tasks*Active2*Fin, 0) :- insertidle(F, Active1, Active2).`

`before(T1, T2) :- precedence(T1, T2).`

`before(T1, T2) :- precedence(T, T2), before(T1, T).`

`insert(S/A, [T/B|L], [S/A, T/B|L], F, F) :- A=< B, !.`

`insert(S/A, [T/B|L], [T/B|L1], F1, F2) :- insert(S/A, L1, F1, F2).`

`insert(S/A, [], [S/A], _, A).`

`insertidle(A, [T/B|L], [idle/B, T/B|L]) :- A < B, !.`

`insertidle(A, [T/B|L], [T/B|L1]) :- insertidle(A, L, L1).`

`goal([]*_*_-).`